POPASURI PE TRASEUL UNUI SFERT DE VEAC

Spicuiri din 6076 de ediţii ale ziarului nostru

O fotografie la care tînărul nostru trăgător, Nicolae Rotaru, se va uita întotdeauna cu emoţie şi cu mîndrie. Ea înfăţişează momentul cînd preşedintele Consiliului de Stat, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, îi înmînează ordinul „Meritul sportiv", înaltă apreciere de stat pentru performanţa pe care a obţinut-o la Jocurile Olimpice din Mexic: locul 4 la proba de armă liberă, calibru redus, 60 de focuri, poziţia culcat

15 SEPTEMBRIE 1944... Nu au trecut decît trei săptămîni de la împlinirea atîtor năzuinţe ale poporului nostru, concretizate în măreţul act de la 23 August. In spatele frontului care înainta pas cu pas, eliberînd prin eroice jertfe teritoriul patriei aflat încă sub ocupaţie fascistă, bătea vînt de viaţă nouă. Adierea-i plină de speranţă, cuprindea oraşe şi sate, fabrici şi ogoare, şcoli şi stadioane.

Alături de toţi oamenii cinstiţi, strîns uniţi sub lozinca P.C.R.: „Totul pentru front, totul pentru victorie!", sportivii nu-şi drămuiau eforturile.

In acelaşi timp, prindeau aripi visurile lor de reînviere a mişcării sportive într-un nou spirit, demn de viaţa pe care şi-o făurea, prin luptă, poporul.

Şi astfel, în ziua de 15 septembrie 1944 „o mînă de oameni, într-o cameră modestă, au pus bazele mişcării sportive cu adevărat democratice din ţara noastră", înfiinţînd Organizaţia Sportului Popular.

Aproape doi ani mai tîrziu, urmare firească a instaurării unui regim democratic în ţara noastră, legea din 7 martie 1946 „va consfinţi poziţia precumpănitoare a Organizaţiei Sportului Popular, instituind-o ca organism suprem de conducere a mişcării sportive din România".

Din acest moment, sportul românesc porneşte pe drumul unor mari înfăptuiri, cărora — desigur — le-aţi fost martori mulţi dintre dumneavoastră, dragi cititori. De-a lungul anilor, multe din aceste realizări şi-au găsit o oglindă fidelă în paginile ziarului nostru. Să răsfoim, împreună, cele peste 6 000 de numere apărute în cei aproape 25 de ani de existenţă, începuţi în ziua de 20 martie 1945.

Nu este vorba de o riguroasă retrospectivă. Nici de un bilanţ al succeselor. Este o simplă trecere în revistă a atîtor şi atîtor evenimente care au marcat istoria sportului nostru în acest ultim sfert de veac.

Să recitim deci, astăzi, cronicile de ieri, lăsîndu-le să vorbească singure...

1945

SPORTUL IN SOCIETATEA DE MIINE

„Ziarul Sportul popular, care şi-a propus printre altele să contribuie cu idei şi să provoace găsirea celor mai bune soluţii pentru rezolvarea problemei sportului în societatea de mîine, a socotit necesar să deschidă o mare anchetă în lumea oamenilor politici, liber profesionişti şi a conducătorilor sportivi de la noi. (...)

Astăzi (în primul număr al ziarului) vom publica răspunsul d-lui N. Ceauşescu, secretarul Comitetului Central al U.T.C.-ului:

„Pînă acum, sportul a fost un lux, de care masele largi ale tineretului nu s-au putut bucura. Fasciştii au folosit sportul pentru a pregăti tineretul pentru războiul lor criminal şi banditesc.

In România democrată, sportul trebuie să fie la îndemîna maselor largi ale tineretului care trebuie sprijinite atît de Stat, cît şi de întreprinderi. Concursul cel mai larg se cere din punct de vedere material".

La întrebarea „Cum priveşte tineretul mişcarea sportului popular", dl. Ceauşescu ne-a răspuns:

„In rîndurile tineretului au avut un deosebit ecou sforţările făcute de Sportul popular pentru a înlesni întregului tineret participarea la sport. De tineretul muncitoresc şi şcolăresc pînă acum nu s-a ocupat nimeni în mod serios.

O deosebită atenţie va trebui să dea Sportul popular maselor largi ale tineretului ţărănesc."

Despre influenţa sportului asupra spiritului de prietenie la tineretul diferitelor ţări, interlocutorul nostru ne-a precizat următoarele:

„Sportul este un factor important în întărirea legăturilor şi stabilirea colaborării tineretului ţărilor din toată lumea.

De aceea este nevoie să se intensifice şi mai mult activitatea sportivă, care să cuprindă toate masele de tineret.

Să nu fie fabrică, sat, universitate, şcoală sau cartier, care să nu aibă cluburile sportive organizate şi conduse de cei mai buni tineri sportivi.

Uniunea Tineretului Comunist va da tot sprijinul său în munca de organizare şi dezvoltare a sportului şi urează „Sportului popular" cel mai deplin succes în această grea şi frumoasă operă de colaborare şi sprijinire a ideilor noi" — a încheiat dl. N. Ceauşescu".

(20 martie 1945)

MESAJUL PRIMULUI MINISTRU

„Greutăţile vieţii se învinge cu un corp sănătos. Problemele mari se rezolvă cu o minte ageră, deşteaptă.

Practicînd sportul şi învăţînd mereu, tineretul ţării va fi pregătit pentru sarcinile mari care-i stau înainte. «Mens sana in corpore sano»".

Preşedintele Consiliului de Miniştri
Dr. PETRU GROZA

(25 martie 1945)

1946

PRIMUL TUR CICLIST AL ROMÂNIEI DEMOCRATE

„Am învins toate dificultăţile deşi a trebuit să amînăm chiar de două ori data plecării. Dar condiţiile necesare realizării au fost create rînd pe rînd. (...) Tot ce are ţara asta mai conştient şi mai activ în sport s-a considerat de la început mobilizat în serviciul Turului. (...) Le mulţumim şi pe această cale în numele sportului românesc."

(21 septembrie 1946)

„Marcînd punctul terminus al Primului Tur Ciclist al României Democrate, stadionul ANEF va fi astăzi în haină de sărbătoare.

Şi într-adevăr, sportul românesc trăieşte una din cele mai însemnate zile ale sale, prin ducerea la bun sfîrşit a celei mai mari competiţii sportive a anului.

Însemnătatea acestei zile este în mod just subliniată prin faptul că în tribuna arenei vor fi prezenţi reprezentanţii primului guvern democrat al ţării."

(7 octombrie 1946)

1947

POVESTEA „BATRÎNULUI" STADION...

„Stadionul a suferit mult de pe urma războiului, arată nespus de trist cu tribunele prăbuşite sau găurite de mîinia bombelor şi cu pista scormonită, denivelată... Iar zile au rămas puţine, pînă la marele eveniment cînd ANEF-ul va trebui să se prezinte cochet, măreţ, refăcut".

(22 august 1947)

„Tineretul sportiv al Capitalei sărbătoreşte ziua de 23 August muncind la terminarea stadionului ANEF"

(23 august 1947)

1948

„Brigadierii îşi respectă angajamentul!

Şantierul naţional ANEF a fost predat ieri Ministerului Învăţămîntului exact la termenul prevăzut!"

(23 august 1948)

„O mîndrie a realizărilor în timp record. In 83 zile, făuritorii noului stadion ANEF au lucrat 549.127 ore! Un şantier pe care se repetă povestea Meşterului Manole — cu focuri de tabără, cu festivaluri şi şcoală de alfabetizare".

(24 august 1948)

„Acest stadion măreţ, putînd cuprinde aproape 40.000 spectatori, reprezintă voinţa dăltuită în trainic beton a tineretului care se bazează pe sprijinul guvernului nostru în străduinţa lui de ridicare culturală şi sportivă a maselor populare. Un stadion cum n-a mai fost la noi şi care rivalizează cu cele mai solide construcţii din străinătate".

(25 august 1948)

LA ŢARĂ NOUĂ, CONSTITUŢIE NOUĂ

„Pentru sportivii din întreaga ţară ziua de marţi va rămîne o sărbătoare de care îşi vor aduce întotdeauna aminte cu drag. Aleşii poporului, întruniţi în Marea Adunare Naţională au votat Constituţia. Constituţia nouă ce ridică sportul pe cele mai înalte culmi. Două din articole, 20 şi 25, se ocupă de problema educaţiei fizice, recunoscîndu-se astfel rolul important al sportului în viaţa poporului, legea legilor consfinţindu-i dreptul de a fi o problemă de Stat. La ţară nouă, constituţie nouă şi drepturi noi".

(19 aprilie 1948)

DIN BILANŢUL ANULUI

„Competiţiile de masă din acest an au reuşit să strîngă la start 607.678 tineri, dintre care 421.000 la C.U.T., 80.000 la crosul „Să întîmpinăm 1 Mai", 12.325 la triatlon etc."

(30 decembrie 1948)

1949

PRIN GRIJA PARTIDULUI

La 26 iunie 1949 a apărut „Hotărîrea Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român asupra problemei stimulării şi dezvoltării continue a culturii fizice şi sportului".

„Acest document arată grija necontenită a partidului de avangardă al clasei muncitoare pentru bunăstarea oamenilor muncii şi constituie o contribuţie politică de o semnificaţie deosebită în formarea unui sportiv nou, „luptător hotărît şi activ pentru construirea socialismului".

Măsurile preconizate de „Hotărîre" concretizează „acordarea de către Partid şi Guvern a sprijinului moral, politic şi material necesar dezvoltării culturii fizice şi sportului".

Ca urmare a „Hotărîrii", ia fiinţă Comitetul pentru Cultură Fizică şi Sport, sub îndrumarea căruia „sportul şi cultura fizică trebuie să devină un important mijloc de educaţie comunistă şi patriotică, un factor care să contribuie activ la sănătatea poporului muncitor şi la pregătirea tineretului pentru muncă, pentru apărarea patriei, Republica Populară Română".

(26 iunie 1949)

1950

CÎTEVA CIFRE STATISTICE

Sportivi legitimaţi: 24.039 în 1945, 27.940 în 1946, 35.020 în 1947, 53.334 în 1948, 69.679 în 1949, 229.133 în 1950.

Terenuri construite: nici unul în 1944, 8 în 1945, 22 în 1946, 18 în 1947, 561 în 1948, 722 în 1949, 1.536 în 1950.

Întîlniri internaţionale: 2 în 1944, 3 în 1945, 28 în 1946, 100 în 1947, 178 în 1948, 101 în 1949, 45 în 1950.

(Cifrele referitoare la anul 1950 cuprind numai primele 7 luni, ele fiind cu mult depăşite pînă la sfîrşitul anului).

(22 august 1950)

1951

CARTEA SPORTIVĂ, PREŢIOS ÎNDRUMĂR

„Numai după eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist şi după instaurarea Republicii, cartea sportivă a început să se bucure de importanţa cuvenită. Ea a devenit un mijloc important de pregătire ştiinţifică şi metodică a sportivului de tip nou, mai ales după ce Comitetul pentru Cultură Fizică şi Sport de pe lîngă Consiliul de Miniştri a înfiinţat Editura Cultură Fizică şi Sport, care conform Hotărîrii din 26 iunie 1949 a Biroului Politic al C.C. al P.M.R. asupra problemei stimulării şi dezvoltării continue a culturii fizice şi sportului, are printre altele ca sarcină: editarea de cărţi şi broşuri în legătură cu problemele culturii fizice, precum şi îndreptare, buletine şi almanahuri. Ducînd la îndeplinire această sarcină, Editura CFS a realizat în cei aproape doi ani de activitate succese remarcabile, ajungînd la 200 titluri publicate într-un tiraj de un milion exemplare."

(29 decembrie 1951)

CADRE DIDACTICE, TEHNICE ŞI ŞTIINŢIFICE

„Activitatea sportivă din ţara noastră în continua ei dezvoltare are nevoie de tot mai multe cadre didactice bine pregătite şi elemente capabile să-i asigure bazele ştiinţifice de dezvoltare. Reforma învăţămîntului a statornicit o nouă orientare a învăţămîntului sportiv.

In cadrul Institutului de Cultură Fizică „700 de studenţi şi studente îşi însuşesc calificarea necesară pentru a deveni cadre capabile să asigure dezvoltarea pe baze ştiinţifice a culturii fizice şi sportului în ţara noastră (...) Studenţii au la dispoziţie săli de cursuri, laboratoare, baze sportive, unde ei studiază teoretic şi practic toate disciplinele."

(29 decembrie 1951)

1952

PRIMUL AUR OLIMPIC!

„Sportivii noştri care participă la cea de a XV-a ediţie a Jocurilor Olimpice de vară de la Helsinki au dobîndit marţi (n.n. 29 iulie 1952) un strălucit succes. In cadrul concursului de tir care a avut loc la poligonul Malmi, situat în apropiere de Helsinki, maestrul sportului, utemistul Iosif Sîrbu, a realizat la proba de armă liberă calibru redus 40 focuri, poziţia de tragere culcat, 400 puncte din 400 posibile. Cu această performanţă excepţională, Iosif Sîrbu a adus patriei noastre dragi titluri sportive de o importanţă deosebită: a cucerit medalia olimpică de aur la tir, a egalat recordul mondial al probei, a realizat un nou record olimpic şi un nou record al R.P.R.

Utemistul Iosif Sîrbu este primul sportiv român care în întreaga istorie a sportului nostru cucereşte medalia olimpică de aur".

(31 iulie 1952)

„Republica Populară Română a fost reprezentată la cea de a XV-a ediţie a Jocurilor Olimpice de vară de cea mai numeroasă delegaţie de sportivi care a făcut vreodată deplasarea peste hotare.

Datorită bunelor condiţii de pregătire sportivii noştri care au luat parte la întrecerile din toate disciplinele olimpice în afară de hochei pe iarbă, iahting şi lupte libere, au avut în general o comportare care face cinste tinerei noastre mişcări de cultură fizică şi sport.

Participînd pentru prima dată la Olimpiadă, sportivii Republicii Populare Române au obţinut 28,5 puncte, clasîndu-se pe locul 22 din 70 naţiuni, înaintea multor ţări cu veche tradiţie sportivă."

(14 august 1952)

1953

GAZDE ALE UNOR MARI COMPETIŢII

Între 20—29 martie 1953, capitala patriei noastre a găzduit cea de a 20-a ediţie a Campionatelor mondiale de tenis de masă.

G. Victor Barna (fost campion mondial — Anglia): „In primul rînd o spun categoric: ediţia de la Bucureşti a fost cea mai bine organizată dintre toate campionatele mondiale. S-a mai spus, trebuie totuşi să repet, că ar fi de dorit ca viitoarele ediţii să atingă un asemenea nivel de organizare, dar cred că va fi foarte greu. Fără îndoială, organizarea de la Bucureşti va rămîne un model aproape desăvîrşit."

(31 martie 1953)

1954

PRINCIPII ŞTIINŢIFICE ÎN ACTIVITATEA SPORTIVĂ

„Consiliul metodico-ştiinţific de pe lîngă CCFS, cercurile ştiinţifice din cadrul catedrelor Institutului de Cultură Fizică şi al S.M.T.C.F.-urilor, colegiile de antrenori, centrele medico-sportive etc. sînt tot atîtea nuclee de muncă neobosită pentru găsirea celor mai bune metode de muncă, pentru perfecţionarea actualelor metode (...) Mijloace tehnice moderne îi ajută pe antrenori şi sportivi în studierea celor mai eficace metode de antrenament, în lichidarea defecţiunilor de tehnică."

(21 august 1954)

SE DEZVOLTĂ SPORTURILE NAŢIONALE

„Cei peste 20.000 participanţi la întrecerile de trîntă din cadrul Spartachiadei satelor au demonstrat pe deplin aplicativitatea şi caracterul de masă al sportului nostru naţional trînta, iar cîştigătorii acestei întreceri au arătat o cunoaştere temeinică a elementelor tehnice de bază(...).

In ultimul timp oina a făcut progrese foarte însemnate. In momentul de faţă jocul de oină este bine studiat, regulile de desfăşurare sînt bine stabilite, iar metodica de instruire a sportivilor a fost de mult elaborată. Din an în an, numărul celor care au îmbrăţişat această ramură a sporturilor noastre naţionale este tot mai mare. Bunăoară, cu prilejul Spartachiadei satelor au fost prezente la startul întrecerilor peste 2.000 de echipe."

(15 noiembrie 1954)

1955

3 CAMPIONATE EUROPENE

Între 15 şi 26 iunie 1955, pe stadionul Dinamo, *a IV-a ediţie a Campionatelor europene de volei.*

Paul Libaud, preşedintele Federaţiei internaţionale de volei: „In numele Federaţiei internaţionale adresez cele mai calde felicitări Comisiei de organizare şi Comisiei centrale de volei, pentru modul perfect în care a fost organizat cel de al IV-lea Campionat european masculin şi feminin de volei, precum şi pentru călduroasa primire rezervată tuturor participanţilor."

(27 iunie 1955)

Între 5 şi 7 august, pe apele Snagovului, *a. II-a ediţie a Campionatelor europene feminine de canotaj academic.*

Gaston Müllegg, preşedintele F.I.S.A.: „A fost o competiţie dintre cele mai frumoase la care am asistat în ultima vreme. Mulţumesc organizatorilor — pentru munca depusă, arbitrilor — pentru felul cum şi-au făcut datoria, publicului — pentru interesul manifestat şi entuziasta participare. Canotoarele sovietice şi-au reconfirmat valoarea. Un salt valoric excepţional au reuşit reprezentantele României. Ele m-au impresionat în special în finiş, cînd au decis în favoarea lor patru întreceri pentru locul doi".

(9 august 1955)

In septembrie, pe poligonul Tunari, *prima ediţie a Campionatelor europene de tir.*

G. Vichos, vicepreşedintele Uniunii internaţionale de tir: „Rezultatele de la Bucureşti sînt atît de valoroase încît nu ne rămîne altceva de făcut decît... să micşorăm ţintele!(...) Poligonul Tunari va intra în istoria tirului ca un loc ideal pentru realizarea marilor recorduri. Fără îndoială că trebuie să fim recunoscători organizatorilor români pentru marile eforturi depuse în vederea acestor campionate. Toate amănuntele au fost minuţios tratate şi excelent puse la punct."

(15 septembrie 1955)

1956

TITLURI OLIMPICE ŞI... TITLURI DE ZIAR!

„Leon Rotman campion olimpic în proba de canoe simplu fond!"

(1 decembrie 1956)

„Consacrarea boxului românesc: N. Linca a cucerit medalia de aur; M. Dobrescu şi Gh. Negrea au obţinut medalii de argint. Nicolae Linca, nou campion olimpic, s-a dovedit fără discuţie cel mai bun om al categoriei".

„Ginste canotorilor români! In îndepărtata Australie, canoiştii români Leon Rotman (n.n. pentru a doua oară, de data aceasta la canoe simplu viteză), S. Ismailciuc şi D. Alexe (n.n. la canoe dublu viteză) au avut o strălucită comportare în întrecerile cu cei mai valoroşi sportivi ai lumii, cîştigînd medaliile de aur şi titlurile de campioni olimpici."

(1 decembrie 1956)

„Consacrarea noastră mondială în proba de pistol viteză: Ştefan Petrescu — medalia de aur, Gheorghe Lichiardopol — medalia de bronz. Începînd de astăzi, recordul mondial, recordul olimpic şi recordul R.P.R. se confundă, fiind la acelaşi nivel (60/587 p.) şi deţinute de aceeaşi persoană: Ştefan Petrescu. Ce floare mai lipseşte oare din acest buchet minunat pe care Ştefan Petrescu l-a dăruit patriei sale?"

(6 decembrie 1956)

1957

PENTRU O CONTINUĂ ÎMBUNĂTĂŢIRE A ACTIVITĂŢII SPORTIVE

„Cultura fizică, ca parte integrantă a culturii socialiste, constituie un important mijloc de întărire a sănătăţii oamenilor muncii, de creştere o unei generaţii viguroase, capabile să îndeplinească în bune condiţiuni măreţele sarcini de construire a socialismului, de apărare a cuceririlor regimului nostru democrat-popular şi de strîngere a relaţiilor de prietenie între poporul român şi popoarele altor ţări în vederea menţinerii şi consolidării păcii".

Cu aceste cuvinte începe Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. cu privire la reorganizarea mişcării de cultură fizică şi sport din R.P.R.

Macon, 1954. Mircea Anastasescu cucereşte medalia de bronz — primul succes de prestigiu din istoria caiacului românesc. Începînd din 1956, caiacişti şi canoişti noştri îşi vor înscrie — fără întrerupere — numele pe tabelul laureaţilor la Jocurile Olimpice, la campionatele mondiale şi europene

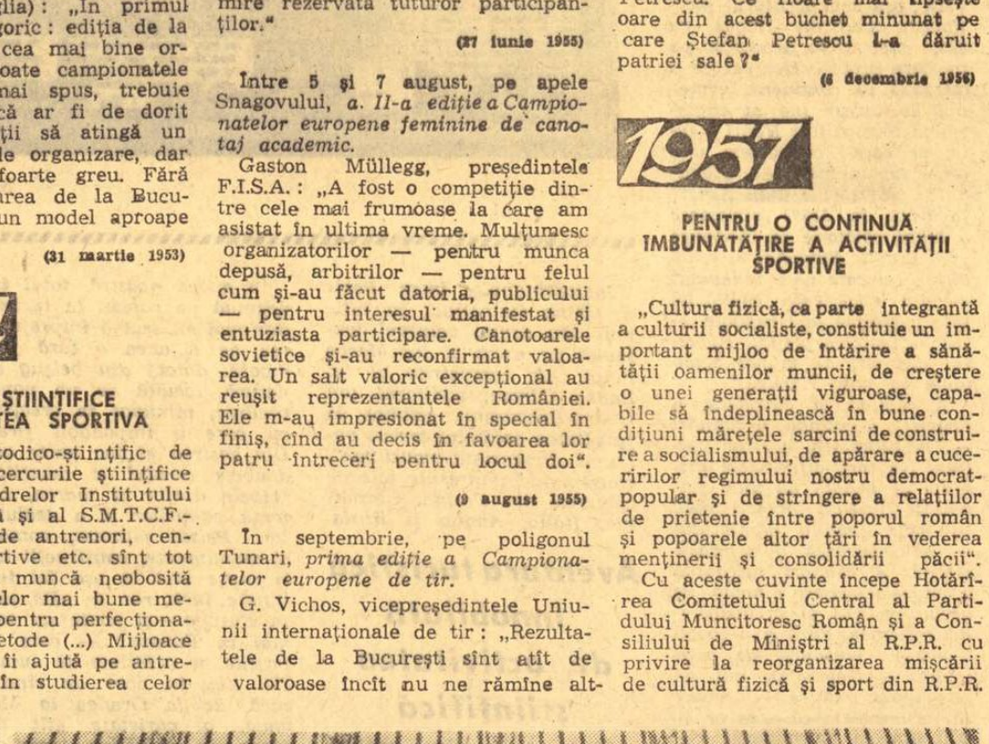

Supremaţia voleiului românesc masculin în Cupa campionilor europeni s-a manifestat plenar în ediţiile din 1966 şi 1967, cînd s-au întîlnit, în finală, echipele bucureştene Dinamo şi Rapid. Interesul formidabil pe care l-au stîrnit aceste meciuri a determinat programarea primei finale româneşti în Pavilionul Expoziţiei Realizărilor Economiei Naţionale, creîndu-se astfel posibilitatea ca iubitorii voleiului din Capitală să asiste în număr mare la confruntarea celor mai bune două echipe de club de pe continent